

Sag anlagt den 24. juli 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-272/02)**

(2002/C 219/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. juli 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Richard Lyal, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 ⁽¹⁾ af 7. maj 2002 om midlertidig ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 ⁽²⁾ om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) annulleres.
- 2) Forordningens virkninger opretholdes indtil en forordning, der er udstedt med rette hjemmel, træder i kraft.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 er vedtaget med forkert hjemmel, hvorved Europa-Parlamentets prærogativer er blevet tilsidesat.

Det er Kommissionens opfattelse, at udtrykket »fiskale bestemmelser« i artikel 95, stk. 2, EF skal forstås således, at det omfatter bestemmelser vedrørende skattepligtige personer, skattepligtige begivenheder, beskatningsgrundlag, satser og fritagelser, samt detaljerede bestemmelser om beregning og håndhævelse. Kommissionen har gjort gældende, at gensidig bistand inden for skatteområdet ikke er omfattet heraf. Samarbejds-, kontrol- og oplysningsforanstaltninger, hvis formål er at fremme grænsernes afskaffelse uden at påvirke indholdet i medlemsstaternes egne skatteregler, berører ikke medlemsstaternes skattekompetence. Sådanne foranstaltninger er således ikke omfattet af begrundelsen for at udelukke »fiskale bestemmelser« fra undtagelsesbestemmelsen i artikel 95, stk. 1, EF, idet de ikke griber ind i medlemsstaternes ret og mulighed for at organisere deres skattesystemer, som de ønsker.

Kommissionen anser formålet med den pågældende lovgivning for at være gennemførelsen af det indre marked og anser den ikke for at udgøre et sæt foranstaltninger til harmonisering af fiskale bestemmelser. Den rette hjemmel er således artikel 95 EF og ikke artikel 93.

⁽¹⁾ EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ Af 27.1.1992 (EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1).

Sag anlagt den 24. juli 2002 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-273/02)**

(2002/C 219/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. juli 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved Ch. Pennera og A. Neergaard, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

1. Rådets direktiv (EF) nr. 792/02 af 7. maj 2002 om midlertidig ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ⁽¹⁾ annulleres.
2. Forordningens virkninger opretholdes, indtil Europa-Parlamentet og Rådet har udstedt nye regler med rette hjemmel.
3. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Væsentlige formelle mangler og tilsidesættelse af EF-traktaten, idet den anfægtede forordning skulle være udstedt med hjemmel i artikel 95 EF. Udtrykket »harmonisering af lovgivningerne vedrørende [afgifter]« i Artikel 93 EF viser, at denne bestemmelse vedrører den materielle afgiftsret. Artikel 93 EF og artikel 95, stk. 2, EF skal — som *lex specialis* — fortolkes snævert. De administrative samarbejdsforanstaltninger berører på ingen måde den materielle afgiftsret, der henhører under